

Liekki on sammunut, mutta hiillos kytee yhä hauraana En tiedä tahdonko edes unohtaa Olit jotain niin erityistä Jotain niin salaista ja mystistä Kuin selvittämätön arvoitus, jonka tahdoin ratkaista Tilkka harvinaista viiniä, jota halusin maistaa Mutta vaikka sydämeni huusi nimeäsi Et kävellyt minua vastaan En saa sinusta otetta Perhonen Kiitän Luojaa siitä, etten enää muista Täydellistä hymyäsi Merensinisiä silmiäsi Tai nauruasi Koska silloin maa sortuisi jälleen altani Jalkani pettäisivät uudelleen Eksyisin, enkä löytäisi kotiin Teit minusta heikon Hauraan Särkyvän Mutta eksyin silmiisi yhä uudestaan ja uudestaan Jokainen askel sattui Mutta en kääntynyt takaisin Nyt jalkani ovat turtuneet En tunne kipua En tunne edes itseäni